

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาจิตรกรรม ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัย เพาะช่าง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการวิเคราะห์ศิลปกรรมภาคเรียนที่ 1/2554 จำนวน 23 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสาขาวิชาจิตรกรรมชั้นปีที่ 3 จำนวน 23 คน ใช้เป็นแบบ แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน

1.3 เนื้อหาที่นำมาสร้างชุดเสริมความรู้พื้นฐานครั้งนี้ เป็นเนื้อหาวิชาการวิเคราะห์ ศิลปกรรม สภาพรายวิชาเป็นวิชาชีพเลือกตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม พุทธศักราช 2548 ตามคำอธิบายรายวิชาดังนี้

ศึกษาหลักและวิธีการวิเคราะห์รูปแบบและขบวนการแสดงออกเนื้อหาสาระ แนวความคิด แรงบันดาลใจ สื่อและวัสดุ ธรรมชาติ และปรัชญาในผลงานศิลปกรรม

ในการจัดทำประมวลการสอนรายวิชาได้แบ่งหัวข้อการสอนออกเป็น 7 หัวข้อ ให้ ครอบคลุมคำอธิบายรายวิชา แต่การทำวิจัยในครั้งนี้ได้นำเฉพาะหัวข้อที่สำคัญมาทำการวิจัย 3 หัวข้อ ดังนี้

หัวข้อที่ 1	แรงบันดาลใจในงานศิลปกรรม
หัวข้อที่ 2	เนื้อหาสาระและแนวความคิดในงานศิลปกรรม
หัวข้อที่ 3	รูปแบบและขบวนการแสดงออกในงานศิลปกรรม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ชุดการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เสริมความรู้พื้นฐานนอกเวลาเรียนวิชาการวิเคราะห์ ศิลปกรรมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาจิตรกรรม จำนวน 3 หัวข้อ ซึ่งแต่ละหัวข้อประกอบด้วย

2.1 คู่มือผู้สอน เป็นคู่มือชี้แจงรายละเอียดต่างๆ ของการเรียนการสอน คำสั่ง จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนพร้อมเฉลย

2.2 เอกสารเนื้อหาประกอบชุดเสริมความรู้สำหรับผู้สอนนำมาศึกษาเนื้อหาก่อนทำการ สอน

2.3 เครื่องฉายภาพ 3 มิติ (Projector) เนื้อหา ภาพตัวอย่างผลงานศิลปินไทย การวิเคราะห์ ศิลปกรรมเพื่อนักศึกษาเรียนรู้เนื้อหาทั้ง 3 หัวข้อการเรียนรู้

2.4 สถานที่แสดงนิทรรศการศิลปกรรมเพื่อนักศึกษาเรียนรู้เนื้อหาทั้ง 3 หัวข้อการเรียนรู้จาก ผลงานจริงของศิลปิน

2.5 สัมภาษณ์สอบถามขบวนการแสดงออกในงานศิลปกรรมของศิลปินผู้ทำงานศิลปะ

2.6 แบบทดสอบก่อนการใช้ชุดเสริมความรู้ จำนวน 30 ข้อ

3. วิธีดำเนินการที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้โดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาจำนวนเต็ม 23 คน เป็น กลุ่มละ 5-6 คน จะได้ 4 กลุ่ม มีลักษณะการทดสอบก่อนการใช้ชุดเสริมความรู้พื้นฐานนอกเวลา เรียนและหลังการใช้ชุดเสริมความรู้ ซึ่งในการสร้างชุดเสริมความรู้นี้ได้ยึดหลักคำอธิบายราย วิชาการวิเคราะห์ศิลปกรรม หลักสูตรศิลปบัณฑิต พุทธศักราช 2548 กระทรวงศึกษาธิการ เป็น หลักในการสร้างชุดเสริมความรู้นอกเวลาเรียน

3.1 ศึกษาการสร้างชุดเสริมความรู้นอกเวลาเรียน และแบบทดสอบจากตำรา หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดเสริมความรู้ สอบถามผู้เชี่ยวชาญขอคำแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหา ชุดเสริม ความรู้

3.2 ศึกษาตำรา หนังสือ สัมภาษณ์ศิลปิน และวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับ คำอธิบายรายวิชาการวิเคราะห์ศิลปกรรม

3.3 ศึกษาเนื้อหาสาระของหลักสูตรเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.4 กำหนดหัวข้อการสร้างชุดเสริมความรู้เรียงลำดับความสัมพันธ์ก่อนหลังของเนื้อหา และแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

หัวข้อที่ 1	แรงบันดาลใจในงานศิลปกรรม	3 คาบ
หัวข้อที่ 2	เนื้อหาสาระและแนวความคิดในงานศิลปกรรม	3 คาบ
หัวข้อที่ 3	รูปแบบและขบวนการแสดงออกในงานศิลปกรรม	9 คาบ

รวมทั้งสิ้น 15 คาบ

หมายเหตุ การเรียนรู้นอกเวลาเรียนปกติ 1 คาบ เท่ากับ 1 ชั่วโมง

ตารางที่ 1 แสดงหัวข้อย่อยในแต่ละหัวข้อการสอน

หัวข้อการสอน	หัวข้อย่อย
หัวข้อการสอนที่ 1 แรงบันดาลใจในงานศิลปกรรม	1.ความสำคัญของแรงบันดาลใจ 2.แรงบันดาลใจจากภายนอก 3.แรงบันดาลใจจากภายใน
หัวข้อการสอนที่ 2 เนื้อหาสาระและแนวความคิดในงานศิลปกรรม	1.เนื้อหาสาระในงานศิลปกรรม 2.ที่มาของแนวความคิดในงานศิลปกรรม 3.ความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระและแนวความคิด ในงานศิลปกรรม
หัวข้อการสอนที่ 3 รูปแบบและขบวนการแสดงออกในงาน ศิลปกรรม	1.รูปแบบในงานศิลปกรรม 2.อิทธิพลศิลปะที่มีต่องานศิลปกรรม 3.ขบวนการแสดงออกในงานศิลปกรรม

3.5 กำหนดหลักการและแนวทางของแต่ละหัวข้อการสอนแต่ละหัวเรื่องย่อยเพื่อเป็นแนว
ในการจัดเนื้อหาแต่ละหัวข้อย่อยให้สอดคล้องกัน

ตารางที่ 2 แสดงหลักการและแนวทางในแต่ละหัวข้อการสอน

หัวข้อการสอน	หลักการและแนวทาง
หัวข้อการสอน ที่ 1 แรงบันดาลใจใน งานศิลปกรรม	แรงบันดาลใจหมายถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ทำให้ศิลปินเกิดความสะเทือนใจ เกิด ความคิด ความเข้าใจ และการเรียนรู้ที่มาของแรงบันดาลใจ จำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1.แรงบันดาลใจที่เกิดจากประสบการณ์จริงในชีวิตของศิลปินเรื่องราวของ ตนเอง คนในครอบครัว คนรัก คนใกล้ชิด ความทรงจำจากอดีต ความ ปรารถนาในสิ่งต่างๆ ทั้งสมหวัง และผิดหวัง ความเก็บกด 2. แรงบันดาลใจที่เกิดจากโลกภายนอกความคิด ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ทางธรรมชาติ ได้แก่ สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ ในฤดูกาลต่างๆ เวลา ที่เปลี่ยนไปในแต่ละวันปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีอิทธิพล ความเชื่อ ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยม ภาวะ เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษารวมทั้งอิทธิพลทางด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีด้วย

หัวข้อการสอน	หลักการและแนวทาง
<p>หัวข้อการสอนที่ 2</p> <p>เนื้อหาสาระ</p> <p>แนวความคิดในงานศิลปกรรม</p>	<p>เนื้อหาสาระหมายถึงสิ่งที่ศิลปินแสดงออกในงานศิลปะ</p> <p>แนวความคิดเป็นหัวใจสำคัญในการทำงานเป็นการกำหนดแนวทางการทำงาน โดยมีหลักการคือ</p> <p>1.วัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ศิลปินแต่ละคนมีความเป็นตัวตนของตนเอง การทำงานศิลปะที่เริ่มจากแรงบันดาลใจการคิดทบทวน ไตร่ตรอง ทำซ้ำๆ จากหลายความคิดของตน การได้รับอิทธิพลจากความคิดของศิลปินอื่นไม่ใช่เรื่องเสียหายต่อการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ ถ้าเป็นการปรับปรุงเพื่อหาแนวทางการทำงานของตนให้ดีขึ้นซึ่งศิลปินที่มีชื่อเสียงของโลกและของไทยก็เคยทำมาแล้ว</p> <p>2.เทคนิคในการทำงานคือกลวิธีในการสร้างสรรค์ศิลปินจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกเทคนิควิธีการที่ตนถนัด สนใจ และทดลองทำงานได้ผลเป็นที่พอใจ</p>
<p>หัวข้อการสอนที่ 3</p> <p>รูปแบบและขบวนการแสดงออกในงานศิลปกรรม</p>	<p>นับแต่อดีตถึงปัจจุบันศิลปินได้ถ่ายทอดรูปแบบทัศนศิลป์ ไว้มากมาย หลากหลายรูปแบบ สามารถวิเคราะห์และสรุปจากการนำลักษณะร่วมบางประการของงานทัศนศิลป์มาจัดให้เป็นหมวดหมู่ให้ชัดเจน แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ คือ 1. แบบเหมือนจริง (Realism) หรือ สัจนิยม 2. แบบอุดมคติ (Idealism) 3. แบบกึ่งนามธรรม (Semi-abstract) 4. แบบนามธรรม (Abstract)</p> <p>1.แบบเหมือนจริง (Realism) หรือ สัจนิยม โดยทั่วไปหมายถึงการสร้างงานเหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ เช่น คน สัตว์ สิ่งของ ทิวทัศน์ สถาปัตยกรรม โดยยึดหลักแสดงและเสนอดังตามองเห็นให้เหมือนจริงและเป็นจริงดังที่สายตาเห็นอยู่</p> <p>2.แบบอุดมคติ (Idealism) หรือแบบประดิษฐ์ดัดแปลง สลับตำแหน่ง มุมมอง ตัดทอน เพิ่มเติมรูปร่าง รูปทรง ให้เป็นไปตามคตินิยม ดัดแปลงขนาด สัดส่วนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม หรือการตัดทอนด้วยวิธีเรขาคณิตโดยถ่ายทอดรูปร่าง รูปทรงให้มีโครงสร้างเรขาคณิตได้แก่จิตรกรรมไทย จิตรกรรมไทยประเพณี</p> <p>3. แบบกึ่งนามธรรม (Semi-abstract) เป็นงานทัศนศิลป์มีการตัดทอนรูปทรง บางส่วนออกไปจากความเป็นจริง หรือดัดแปลงไปจากธรรมชาติ แต่ยังคงดูรู้ว่าเป็นอะไรอยู่ รูปลักษณะที่เกินจริง เหนือจริง คล้ายความฝัน จินตนาการ ไปสู่ดินแดนใหม่ ภพใหม่ โลกใหม่</p> <p>4. แบบนามธรรม (Abstract) ศิลปะไม่แสดงรูปลักษณะที่ดูรู้ว่าเป็นอะไรมีผู้</p>

หัวข้อการสอน	หลักการและแนวทาง
	<p>อุปมาศิลปะนามธรรมไว้ว่าเหมือนเสียงดนตรีที่ปราศจากเนื้อร้องในงานทัศนศิลป์ เช่นงานจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ สื่อผสม แสดงคุณค่าผ่านทัศนธาตุด้วยเส้น สี แสง เงา ร่องรอย รูปร่าง รูปทรง พื้นระนาบ ลักษณะผิว</p> <p>กระบวนการศิลปะแบบนามธรรมแบ่งเป็น 2 แนว คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แนวสำแดงพลังอารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัวของศิลปิน แสดงออกโดยปราศจากการไตร่ตรอง วางแผน ยั้งคิด ฯลฯ ในขณะที่สร้างสรรค์งาน 2. แนวที่มีการวางแผนมีกฎเกณฑ์ไตร่ตรอง ไคร่ครวญ ฯลฯ ในขณะที่สร้างสรรค์ งานศิลปินกลุ่มนี้มักใช้รูปทรงทางเรขาคณิต สามารถวัด กำหนดปรับเปลี่ยนไปตามต้องการได้ <p>สรุปว่าบนเส้นแกนเดียวกันของศิลปะปลายข้างหนึ่งเป็นแบบเหมือนจริง และปลายอีกข้างหนึ่งเป็นแบบนามธรรม ตรงกลางระหว่างสองข้างเป็นแบบกึ่งนามธรรม ซึ่งนอกจากจุดทั้งสามนี้แล้ว ผู้สร้างสรรค์มีอิสระที่จะยืนอยู่ที่จุดใดจุดหนึ่งตลอดเส้นแกนนี้มีแบบต่างๆ อยู่มากมาย หลากหลาย โดยปกติศิลปินจะเดินจากปลายข้างรูปแบบเหมือนจริงไปหานามธรรม ถ้าเขารู้สึกว่าเดินไกลเกินความจำเป็น เกินที่ธรรมชาติภายในของตนจะยอมรับก็ต้องเดินกลับบางคนเดินกลับไปกลับมาอยู่บนเส้นแกนนี้ โดยไม่จำกัดตัวเองอยู่ในลัทธิแบบใดแบบหนึ่งเขาเลือกเดินอย่างอิสระในการแสดงออกในงานศิลปกรรม</p> <p>ขบวนการแสดงออกในงานศิลปกรรม</p> <p>การดำเนินกิจกรรมใดๆ นั้นถ้าขาดแนวความคิดและขบวนการแสดงออกย่อมไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ได้ ขบวนการแสดงออกจึงเป็นหัวใจสำคัญของการทำงานและการกำหนดเส้นทางที่จะพัฒนางานรวมถึงแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน โดยมีหลักการสำคัญดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย แนวความคิด ผลงานที่ต้องการสร้างสรรค์ เช่น สถาปนิกก่อนออกแบบบ้านต้องถามผู้อยู่อาศัยถึงความต้องการในการใช้สอยอาคารและงบประมาณที่มี หลังจากนั้นจึงมากำหนดแบบบ้าน หรือการออกแบบพาณิชย์ศิลป์ (Commercial art) ยกตัวอย่างการโฆษณาสินค้าต่างๆ ในปัจจุบันนำเอาแนวความคิด 2 แนว มาสร้างเป็นภาพยนตร์โฆษณา

หัวข้อการสอน	หลักการและแนวทาง
	<p>แนวความคิดที่ 1 นำบุคคลในวงการบินเท็งที่มีชื่อเสียงมาเป็นสื่อในการโฆษณา</p> <p>แนวความคิดที่ 2 นำบุคคลธรรมดาที่ไม่โดดเด่นในสังคมมาเป็นสื่อกับเรื่องราวที่โดดเด่น โดนใจ เพื่อชักจูงผู้บริโภคหรือลูกค้าให้สนใจในสินค้าหรือบริการของตน</p> <p>การศึกษาวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย หรือแนวความคิดมีวิธีการอีกมากมายขึ้นอยู่กับเหตุผลและเงื่อนไขของงานที่ทำ ศิลปินเขียนภาพจิตรกรรมมีลักษณะเฉพาะตัววัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลงานนี้ขึ้นอยู่กับแนวความคิดของศิลปินเอง วัตถุประสงค์ของงานประยุกต์ศิลป์ (Applied art) สถาปัตยกรรม และทัศนศิลป์จะแตกต่างกันมาก แต่ก็ม้งานบางประเภท เช่น ประติมากรรมกับสิ่งแวดลอม จิตรกรรมกับชุมชน ฯลฯ ทั้งสองลักษณะต้องใช้เหตุผลและความต้องการของอาคาร ชุมชน และสถานที่เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ก่อนการออกแบบและจัดสร้างงานซึ่งเกี่ยวข้องกับวิชาหลายด้าน เช่น ภูมิสถาปัตย์ วิศวกรรม ประติกรรม และจิตรกรรม เป็นต้น</p> <p>การสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์เกิดจากแรงบันดาลใจกระตุ้นหรือผลักดันที่เกิดขึ้นในใจทำให้เกิดความคิด หรือการกระทำเชิงสร้างสรรค์ อาจเกิดจากการกระตุ้นจากภายนอกที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทางวัตถุ อิทธิพลความเชื่อ ศาสนา ขนบประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยม ภาวะเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือการกระตุ้นภายในใจของตนเอง เรื่องราวชีวิตของศิลปินกับคนใกล้ชิด คนรัก คนในครอบครัว ความทรงจำ จากอดีต ความปรารถนาในสิ่งต่างๆ ทั้งสมหวังและไม่สมหวัง ความเก็บกด</p> <p>แนวความคิด ศิลปินมักใช้แรงบันดาลใจเป็นสิ่งนำทางผ่านความคิดทบทวน ไตร่ตรอง หลายความคิดของศิลปิน กำหนดรูปแบบ เทคนิค ผ่านการทำซ้ำๆ เพื่อหาความสัมพันธ์สอดคล้องกันของงานศิลปะ แล้วสรุปเพื่อเขียนออกมาเป็นแนวความคิดของตน</p> <p>2.เทคนิคหรือวิธีการสร้างสรรค์ศิลปินจะหาวัสดุหรือวิธีการที่เหมาะสมแปลภาพที่เกิดจากการคิดคำนึงภาพดังกล่าวอาจปรากฏตัวขึ้นต่างๆ ผ่านการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงทำซ้ำๆ คลี่คลายไปสู่ความเด่นชัดและสมบูรณ์ที่สุดใน</p>

หัวข้อการสอน	หลักการและแนวทาง
	<p>ขั้นตอนสุดท้าย</p> <p>ศิลปินคนหนึ่งอาจใช้รูปทรงกลุ่มต้นไม้ในทิวทัศน์เป็นจุดเริ่มต้นของความนึกคิดกลุ่มต้นไม้นี้ถือว่าเป็นสัญลักษณ์เริ่มแรกกับการเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างอย่างฉับพลันทันที โดยไม่ต้องนึกถึงเหตุผลแต่เกิดเป็นภาพจากจินตนาการที่ปรากฏขึ้นในจิตเกิดเป็นรูปกลุ่มต้นไม้ผสมกับอารมณ์ความคิดของศิลปินจนเริ่มมีลักษณะบางอย่างต่างไปจากกลุ่มต้นไม้ที่เคยเห็นอยู่ในธรรมชาติขึ้นไป เขาจะค้นหาเทคนิค วิธีการและวัสดุที่เหมาะสมมาแสดงออกให้ปรากฏเป็นรูปทรงที่สัมผัสได้ ถ้าเขาใช้วิธีการจิตรกรรมและใช้เทคนิคสีน้ำมันในระหว่างที่เขาระบายสีรูปกลุ่มต้นไม้ลงบนผ้าใบ เขาจะค่อยๆ คลี่คลายอารมณ์ ความคิด จินตนาการนั้นให้เด่นชัด หรือเปลี่ยนแปลงให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิมมากหรือน้อยอย่างฉับพลันทันทีโดยไม่ต้องมีเหตุผลตามจุดหมายของเขา</p> <p>แต่บางครั้งศิลปินคนเดียวกันนี้อาจเริ่มต้นการสร้างสรรคจากวัสดุและวิธีการทดลองใช้สีให้ไหลย่อยผสมกัน อาจพบเห็นเป็นแรงบันดาลใจให้เขาเห็นรูปทรงใหม่ มีแนวความคิดใหม่ร่องรอยที่เกิดจากการผสมของสีเหล่านั้นจะทำให้หน้าที่เป็นสัญลักษณ์แรกเริ่มให้กับอารมณ์ ความรู้สึก เมื่อผสมกันเข้ากับการเรียนรู้บางอย่างอย่างฉับพลันโดยไม่ต้องมีเหตุผลเข้ามาเกี่ยวข้อง สัญลักษณ์นั้นก็กลายเป็นภาพที่เกิดขึ้นจากจินตนาการที่ค่อยๆ สมบูรณ์ขึ้นพร้อมกับการใช้สีที่ก้าวหน้า พิศดารขึ้นจนถึงจุดๆ หนึ่งที่จินตนาการนั้นได้คลี่คลายเป็นรูปทรงทางศิลปะที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง</p> <p>ศิลปินหลายคนสร้างงานชิ้นสำคัญจากร่องรอยของเส้นดินสอที่ขีดเขียนวนไปมา หรือจากรอยหมึกที่เขาสลัดลงไปอย่างไร้จุดหมาย ในขณะที่เขาไม่สามารถหาความคิดหรือความบันดาลใจในการทำงานจากที่ใดได้ ร่องรอยเหล่านั้นจะนำความคิดของศิลปินไปสู่สัญลักษณ์ที่เป็นรูปเป็นร่างขึ้น ซึ่งอาจเป็นรูปทรงที่เหมือนของจริงในธรรมชาติ สิ่งที่เคยพบเห็นหรือเป็นรูปทรงนามธรรมที่ก่อรูปขึ้นใหม่ ต่อจากนั้นก็พัฒนาต่อไปจนถึงขั้นใช้เทคนิค และวิธีการจนกระทั่งงานเสร็จ</p>

3.6 กำหนดวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้

3.7 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกำหนดสื่อการสอนและกิจกรรมที่เหมาะสม

ตารางที่ 3 แสดงหัวข้อย่อยในแต่ละหัวข้อการสอนและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

หัวข้อการสอน	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
หัวข้อการสอนที่ 1 แรงบันดาลใจในงาน ศิลปกรรม	หลังจากศึกษาชุดเสริมความรู้นอกเวลาเรียนแล้วนักศึกษาสามารถ 1.บอกที่มาของแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปกรรมได้ 2.อธิบายความแตกต่างระหว่างแรงบันดาลใจจากภายนอกและภายใน ได้ 3.สามารถอธิบายที่มาของแรงบันดาลใจในงานศิลปะของศิลปินได้
หัวข้อการสอนที่ 2 เนื้อหาสาระและ แนวความคิดในงาน ศิลปกรรม	หลังจากศึกษาชุดเสริมความรู้นอกเวลาเรียนแล้วนักศึกษาสามารถ 1.อธิบายเนื้อหาสาระในงานศิลปะได้ 2.สามารถบอกถึงแนวความคิดในการทำงานของศิลปินได้ 3.สามารถอธิบายวัตถุประสงค์และเทคนิคการทำงานของศิลปินได้
หัวข้อการสอนที่ 3 รูปแบบและขบวนการ แสดงออกในงาน ศิลปกรรม	หลังจากศึกษาชุดเสริมความรู้นอกเวลาเรียนแล้วนักศึกษาสามารถ 1.สามารถอธิบายความแตกต่างของขบวนการทำงานศิลปกรรมได้ 2.สามารถอธิบายรูปแบบงานศิลปกรรมได้ 3.สามารถบอกเทคนิค วิธีการสร้างสรรค์งานศิลปกรรมได้

3.8 การสร้างแบบทดสอบความรู้

3.8.1 ทดสอบความรู้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาจิตรกรรม วิทยาลัยเพาะช่าง
ภาคเรียนที่ 1/2554 เพื่อใช้ทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) 30 ข้อ

3.8.2 ทดสอบความรู้หลังให้ชุดเสริมความรู้ 9 ครั้ง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ชุดเสริมความรู้ 6 ชุดให้นักศึกษาหลังการทดสอบความรู้ก่อนเข้าเรียนให้นักศึกษาไปเรียนรู้
และทำความเข้าใจเพื่อทดสอบในสถานที่แสดงนิทรรศการศิลปกรรม

ครั้งที่ 1 นิทรรศการศิลปนิพนธ์ทั่วประเทศ ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2554 ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

ทดสอบความรู้อภิปราย วิเคราะห์ขั้นตอน แรงบันดาลใจ แนวความคิด รูปแบบ และขบวนการแสดงออกในงานศิลปกรรม โดยอภิปรายวิเคราะห์เป็นกลุ่มๆ ละ 5-6 คน

ครั้งที่ 2 นิทรรศการศิลปกรรม ป.ต.ท.ครั้งที่ 26 พ.ศ.2554 ณ หอศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากรทดสอบความรู้ ขั้นตอนการแสดงออกในงานศิลปกรรม อภิปรายวิเคราะห์เป็นกลุ่มๆ ละ 5-6 คน

ครั้งที่ 3 นิทรรศการร่วมสมัยพานาโซนิก ครั้งที่ 13 พ.ศ. 2554 ณ หอศิลป์แห่งชาติทดสอบความรู้ ขั้นตอนการสแดงออกในงานศิลปกรรม อภิปรายวิเคราะห์กลุ่มละ 5 คน

ครั้งที่ 4 นิทรรศการจิตรกรรมเอเชียพลัส ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2554 โลกสวยด้วยธรรมชาติ ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

ครั้งที่ 5 นิทรรศการจิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 33 พ.ศ. 2554 ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถทดสอบความรู้ขั้นตอนการแสดงออกในงานศิลปกรรม อภิปราย วิเคราะห์ กลุ่มละ 5-6 คน

ครั้งที่ 6 นิทรรศการจิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 33 พ.ศ. 2554 ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถทดสอบความรู้ ขั้นตอนการแสดงออกในงานศิลปกรรม อภิปราย วิเคราะห์ กลุ่มละ 5-6 คน

ครั้งที่ 7 นิทรรศการศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 57 พ.ศ. 2554 ณ หอศิลป์แห่งชาติทดสอบความรู้ ขั้นตอนการแสดงออกในงานศิลปกรรม อภิปราย วิเคราะห์กลุ่มละ 5-6 คน

ครั้งที่ 8 นิทรรศการศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 57 พ.ศ. 2554 ณ หอศิลป์แห่งชาติทดสอบความรู้ขั้นตอนการแสดงออกในงานศิลปกรรม อภิปรายวิเคราะห์ กลุ่มๆ ละ 5-6 คน

ครั้งที่ 9 อภิปรายวิเคราะห์ในชั้นเรียนห้อง โสต 2 ดีกจุฑาธุช ประกอบสื่อคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก

- ผลงานจิตรกรรมและภาพพิมพ์ได้แรงบันดาลใจจากความสุข
- ผลงานจิตรกรรมได้รับแรงบันดาลใจจากสัตว์
- ผลงานจิตรกรรมกับสื่อผสมได้แรงบันดาลใจจากสังคม
- ผลงานจิตรกรรมและประติมากรรมได้แรงบันดาลใจจากวัฒนธรรมไทย

คำชี้แจง ผู้ทำการวิจัยจะสังเกตพฤติกรรมกรอภิปราย วิเคราะห์ ขั้นตอนต่างๆ ในเวลาเรียนปกติ และเอกสารรายงานของแต่ละกลุ่มนำมาสรุปตามแบบสรุปการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

- การวิเคราะห์สมบูรณ์ชัดเจนให้ดีมาก ค่าคะแนน 8-10 คะแนน
- การวิเคราะห์มีข้อบกพร่องบ้างให้ปานกลาง ค่าคะแนน 6-7 คะแนน
- การวิเคราะห์มีข้อบกพร่องมากให้ พอใช้ ค่าคะแนน 5 คะแนน
- การวิเคราะห์มีข้อบกพร่องมากและยังไม่เข้าใจ ให้ปรับปรุง ค่าคะแนนต่ำกว่า 5 คะแนน

แบบสรุปผลการสังเกตพฤติกรรมการวิเคราะห์งาน

สังเกตตั้งแต่ครั้งที่.....ถึง ครั้งที่.....

รายการพฤติกรรม.....

ลำดับที่	ชื่อ-สกุลนักศึกษา	คุณภาพการวิเคราะห์งาน			
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ เมื่อได้ผลสรุปการสังเกตการณ์พฤติกรรมการวิเคราะห์งาน 9 ครั้ง แล้วนำคะแนนมารวมกันแล้วได้คะแนนดังนี้

ช่วงคะแนน	80 - 100	ดีมาก	แปลงเป็นเกรด A
ช่วงคะแนน	70 - 79	ปานกลาง	แปลงเป็นเกรด B
ช่วงคะแนน	60 - 69	พอใช้	แปลงเป็นเกรด C
ช่วงคะแนน	50 - 59	อ่อน	แปลงเป็นเกรด D
ช่วงคะแนนต่ำกว่า 50	ต้องปรับปรุง		แปลงเป็นเกรด F

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยอาศัยค่าคะแนนจากแบบสรุปผลการสังเกตพฤติกรรม การวิเคราะห์งานในเวลาเรียนของนักศึกษา หลังจากให้ชุดเสริมความรู้นอกเวลาเรียนไปทำความเข้าใจ และเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาจิตกรรม ปีการศึกษา 2554 แปลงเป็นคะแนนเกรด A B C D และ F คิดเป็นร้อยละเช่นนี้

2. เปรียบเทียบความต่างของเกรดคะแนนแต่ละตัวของนักศึกษา สาขาวิชาจิตกรรมรุ่นปี 2553 และรุ่นปี 2554

3. ตัวแปรจะมีประสิทธิผลก็ต่อเมื่อค่าคะแนนเกรด A B C ของนักศึกษารุ่นปี 2554 ต้องเพิ่มสูงกว่านักศึกษารุ่นปี 2553 ค่าคะแนนเกรด D และ F ของนักศึกษารุ่นปี 2554 ต้องน้อยกว่านักศึกษารุ่นปี 2553 ส่วนเกรด C ซึ่งเป็นตัวแทนกลางจะเพิ่มหรือลดถือว่าตัวแปรยังมีประสิทธิผล